MARGINAL

29 APRILIE PRIVIT PRIN ...MECIUL DE SÎMBĂTĂ

Privind partida cu Franța, unii sînt dispuși **să vadă** — prin lupa unui subiectivism gen „paharul pe jumătate plin" — ...3—0, 4—0, ba chiar 5—0 (ca și în ultimul joc-școală cu T.M.B.).

Argumente : Iordănescu a marcat un al doilea gol valabil, pe care arbitrul Strmecki l-a anulat, speriat de perspectiva umilirii eleganților reprezentanți ai cocoșului galic ; tot Iordănescu a fost la un pas de 3—0 la sfîrșitul jocului ; a mai existat și un șut puternic al lui Domide, care a ocolit de puțin poarta, șut la care Carnus nici nu avusese timp să schițeze vreun gest...

Printr-o altă „lupă", alți raisoneuri (de tipul — „paharul pe jumătate gol") ai meciului de sîmbătă văd... 2—2, 2—3 și chiar 2—4.

Argumente : toate aceste scoruri erau posibile **dacă Răducanu** n-ar fi apărat excepțional (cu mîinile, cu piciorul) scoțînd mingi pe care toată lumea le vedea în plasă ; **dacă Floch** ar fi avut ceva mai multă șansă ; **dacă barele** n-ar fi ținut (de două ori) cu noi.

Între aceste două „capete de punte" se află desfășurarea reală a jocului pe care l-am urmărit pe stadionul „23 August", cu scorul lui binecunoscut.

Cît ne avantajează acest scor sau cît îi dezavantajează el pe oaspeți, ni se par aspecte secundare astăzi, cînd PRIN meciul amical cu Franța trebuie să privim partida oficială cu Ungaria.

Fără a folosi una din cele două extremiste „lupe" amintite la începutul acestor rînduri, deci ieșind din cîmpul virtualităților și raportîndu-ne în primul rînd la datele absolut obiective ale meciului de sîmbătă, ne permitem următoarele considerații :

a) Din cele trei compartimente — atacanți, linie mediană, apărare imediată — singurul care a corespuns a fost cel de-al doilea, mijlocul, (Dumitru — excelent, Nunweiller — util și laborios ca întotdeauna) ;

b) Apărarea imediată a făcut cîteva greșeli evidente, nesancționate prin goluri datorită lui Răducanu și datorită șansei... Este evident că Dunai, Branikovits sau Zambo ar fi știut să profite de jocul uneori riscant al fundașilor noștri, dar avem impresia că în fața Ungariei unii dintre apărători nu și-ar fi permis licențele din jocul de sîmbătă. Sperăm că emoțiile din partida cu Franța s-au convertit în învățăminte. Pentru că la Budapesta, o singură stîngăcie în apărare poate să anuleze și să compromită munca de 90 de minute a unei echipe.

c) Linia de înaintași, fără Dobrin, n-a convins pe nimeni.

Absența piteșteanului s-a făcut din plin simțită, paralela evoluțiilor din toamnă (meciurile cu Cehoslovacia și Țara Galilor) cu cea de sîmbătă semnalînd un important decalaj între un joc PE ATAC **cu Dobrin** și un joc **fără Dobrin.**

S-a văzut clar că linia de înaintași are nevoie de orientarea lui Dobrin, de ochiul său, de pasele sale excepționale, de driblingurile sale care polarizează 2—3 apărători adverși.

Pentru recuperarea lui în timp util, trebuie, după părerea noastră, să se întreprindă totul (la lot, ca și la club), Dobrin însemnînd pentru echipa României un puternic atu, de care are maximă nevoie la Budapesta.

Revenind la meciul cu Franța, credem că este cazul să ne declarăm satisfăcuți pentru cel puțin două motive :

SCOPUL revanșei (pentru Paris și Reims), scopul de performanță în sine a fost atins ;

MIJLOCUL verificării potențelor înaintea partidei de la Budapesta a fost îndeplinit.

Rămîne ca această partidă să fie bine gîndită și bine pregătită.

Marius POPESCU

ROMÂNIA—FRANȚA... CONFIDENȚIAL

NU-I PENTRU CINE SE PREGĂTEȘTE...

Echipele au salutat publicul și așteaptă acum fluierul de începere a partidei. Ajuns în poarta pe care o are de apărat, francezul Georges Carnus mîngîie barele, ca pentru a le implora ajutorul.

Și barele n-au rămas insensibile la acest gest tandru ! Numai că l-au salvat de două ori pe... Răducanu...

UN OBSERVATOR DERUTAT...

În tribuna de onoare a stadionului „23 August", replica lui Rudolf Illovszki la... vizita lui Angelo Niculescu de acum zece zile la Budapesta, unde antrenorul român a vizionat meciul Ungaria — R.F.G.

Selecționerul maghiar (în prim-planul fotografiei, avîndu-i în dreapta pe secretarul federației din Ungaria, I. Petri, și pe antrenorul român Coloman Braun-Bogdan) avea să declare însă, după meciul de sîmbătă, că : „întîlnirea româno-franceză a fost prea amicală pentru a furniza suficiente date de observație certă...".

• A doua zi dimineață după meciul cu Franța, l-am întîlnit pe **Domide** plimbîndu-se pe bd. N. Bălcescu.

— Ce faci, Flavius ?

— Mă destind un ceas, două. Așa obișnuiesc și la Arad după fiecare meci de campionat. Este o chestiune care mi-a intrat în reflex. Aceasta reprezintă pentru mine un prilej de meditație, cînd mă gîndesc la toate greșelile din ajun.

— Și dacă, eventual, într-o zi n-ai putea să te plimbi ?

— N-aș mai fi bun de nimic toată săptămîna.

• La banchetul victoriei asupra Franței, Dumitru părea preocupat și oarecum absent. Explicația ne-a dat-o tot el : **„Mă așteaptă o vară fierbinte. Sînt, în primul rînd, jocurile cu Ungaria, apoi Cupa României și chiar campionatul, unde, în ciuda poziției în clasament, n-am renunțat la ideea de a veni „în primele patru". Vreau să-mi îndeplinesc planul pe toate fronturile, pentru că în august voi fi tată și aș vrea să ies cu plin în calea... băiatului".**

• Unul din momentele cele mai frumoase ale meciului România-Franța s-a petrecut în timpul... pauzei. În acele minute, l-am văzut pe vechiul internațional Bujor Hălmăgeanu „încălzindu-l" pe Nae Ionescu, fundașul Petrolului, care urma să-l înlocuiască pe Deleanu.

Era în gestul... rezervei Hălmăgeanu atît **fair-play**, încît în tribune au izbucnit cîteva aplauze...

• **Nae Ionescu**, fundașul Petrolului, a cărui evoluție a fost bună în echipa națională, ne-a declarat după meci : **„Am ținut cu tot dinadinsul ca tricoul cu nr. 4 purtat de-atîtea ori de către colegul meu de club și de linie, Mocanu, să fie preluat cel puțin pentru perioada de indisponibilitate a ploieșteanului tot de... un ploieștean".**

„SÎNTEM AICI, TĂTICULE!"

Micuțul Răzvan Lucescu este unul din cei mai fideli spectatori (și suporteri) ai echipei Dinamo București și ai reprezentativei țării.

Iată-l, împreună cu mămica lui, adresînd primele încurajări, la intrarea jucătorilor în teren, căpitanului națională noastre, Mircea Lucescu. După meci, Răzvan Lucescu a făcut următoarea declarație : „Am fost supelioli. Îmi pale bine că ne-am luat levanșa...".

• — **De mult voiam să înscriu un gol pentru echipa noastră națională** — afirma satisfăcut, după meci, Cornel Dinu. **Cum l-am marcat ? Cînd mingea a ajuns la Dembrovschi, pe dreapta, mi-am dat seama, am intuit că „Dembo" îmi va retrimite balonul. De aceea am avansat pînă în careul francezilor. După ce am reintrat în posesia mingii, l-am văzut pe Carnus deplasat spre stînga porții sale, n-am mai ezitat și am trimis, cu latul, ușor în dreapta lui, lîngă bară.**

• Înaintea meciului, pe culoarul cabinei fotbaliștilor noștri, **Dinu** și **Lucescu** executau cîteva exerciții de gimnastică. Întrebați ce părere au despre rezultatul meciului cu Franța, care începea peste 20 de minute, cei doi internaționali ne-au spus : **„Vom cîștiga la două goluri diferență".** Și ambii au avut dreptate. Scorul de 2—0 cu care s-a încheiat partida a confirmat cu exactitate pronosticul lor.

• **Sătmăreanu** a fost unul dintre cei mai buni jucători în partida de sîmbătă, avîntîndu-se de multe ori și în atac și șutînd puternic la poarta francezilor. Iată o părere a lui :

— Nu putem fi mulțumiți de comportarea noastră. În apărare nu am jucat sigur, nu ne-am concentrat suficient la contraatacurile francezilor, iar în atac s-a resimțit lipsa lui Dobrin. Echipa are nevoie de el. Iată de ce trebuie făcut totul pentru recuperarea lui pentru meciurile cu Ungaria.

• La vestiar, **Radu Nunweiller** părea marcat de efortul depus în teren. În fața lui, **Iordănescu** se dezechipa tăcut. De altfel el nu-i un băiat prea vorbăreț.

— Ce ocazie ai putut rata, Puiule ! — i se adresează **Nunweiller. Un 3—0 ar fi fost mult mai frumos !...**

— Îmi pare sincer rău. Și știi de ce ? Tocmai pentru că n-am prea trecut de Trésor...

• Printre cei care au ținut mult să-i felicite pe „tricolori" după meci s-a numărat și **Boc.**

— Culai — i s-a adresat apărătorul Rapidului colegului său de club, Lupescu — **te felicit, ai jucat foarte bine !...**

— Mulțumesc, Sandule. Tu ce faci, te-ai refăcut ? Străduiește-te, c-avem meciuri grele în campionat și știi pe ce loc ne aflăm în clasament...

S-au depărtat spre ieșire, discutînd aprins despre meciul de azi, Rapid — C.F.R. Cluj.

• **Mircea Sandu** a debutat în echipa națională în acest meci cu Franța și prilejul era prea important, pentru ca el să nu adreseze un gînd bun și un gest frumos primului său antrenor de la Școala sportivă nr. 2. Și într-adevăr, înaintea meciului, Sandu a alergat cu un buchet de flori spre prof. Traian Tomescu, înmînîndu-i-l cu privire recunoscătoare.

• Înainte de meci, pe culoarul cabinelor jucătorilor, fotbaliștii celor două echipe executau o încălzire ușoară. Din cînd în cînd, își aruncau priviri cu coada ochiului. Cînd drumurile lui **Carnus** și **Răducanu** s-au încrucișat, portarul francez și-a salutat omologul respectuos. În ultimă instanță, o recunoaștere a... valorii.

ÎN ANONIMAT

Un oarecare spectator, printre cei 25 000 de sîmbătă de pe stadionul „23 August" ; se numește Dumitrache și, pînă nu de mult, era atacant central în echipa României. Privește gînditor jocul și probabil constată că „tricolorilor" noștri le lipsește un puncheur...

Fortăreața română — de necucerit!

Ar fi prea ușor să scriem astăzi că Răducanu a adus sîmbătă victoria în meciul contra Franței, după cum tot el a pierdut ultima întîlnire cu tricolorii noștri, la Reims, în 1970 !

Nu ! Chiar dacă portarul român, în ciuda extraordinarelor sale reușite și a șansei de care a fost înconjurat sîmbătă, a anihilat posibilitățile de gol ale francezilor, realitatea este că mai ales diferența de meșteșug și de PROSPEȚIME FIZICĂ au adus românilor victoria în această întîlnire destul de slabă în ritm și în pasiune.

Desigur, aceasta s-a văzut în primul rînd peste tot în jocul românilor care, în mod hotărît, au progresat mult în siguranță și în dibăcie fotbalistică de ansamblu, în cei trei ani în care nu i-am mai văzut. A părut imposibil ca francezii să-și surprindă adversarii fie din punct de vedere tehnic, fie tactic. Iar genul de „careu magic" constituit de DUMITRU — DINU — DEMBROVSCHI — NUNWEILLER VI a dominat jocul și mijlocul terenului, unde francezii nu au putut să fie stăpîni niciodată. Pe de altă parte, urcările în atac ale fundașului dreapta, Sătmăreanu, ne-au ridicat mereu probleme mari, avînd în vedere și că Beretta era lipsit de formă.

Victoria românilor, chiar dacă ea a fost ușurată de greșelile lui Carnus, este deci perfect justificată.

Prospețime fizică ? Jucătorii francezi traversează de fapt o perioadă a sezonului în care ei sînt marcați de efortul făcut de o lună și mai bine și în campionat și în cupă. Ei au reluat ciclul „miercuri — sîmbătă — miercuri" (trei meciuri într-o săptămînă) care nu le mai permite să respire și să se antreneze serios. Or, pentru a trage toate foloasele din sistemul lor de joc (contraatacul) ar fi trebuit ca ei să fie în perfectă condiție fizică. Căldura a accentuat și ea oboseala francezilor.

În sfîrșit, pentru a spune lucrurilor pe nume, echipa noastră a fost și victima absenței unui atacant central (în van căutat de multă vreme) care să tragă la poartă și care să realizeze. Floch s-a dovedit foarte slab tehnician, iar Molitor a intrat prea tîrziu pe teren.

Va trebui, deci, ca Georges Boulogne să revadă selecționata sa pentru sezonul următor. El va putea s-o facă în Brazilia. În orice caz a găsit un mare apărător, care ne lipsea, în persoana lui Trésor, „brazilianul".

Cît despre români, vor trebui să fie mai eficace și mai ales să dovedească o viteză de joc mai mare dacă vor să elimine echipa Ungariei. Dar dacă Dobrin reintră în mare formă, echipa lui Angelo Niculescu, care este îndemînatică, „șireată" și compactă, ar fi capabilă să joace în semifinalele Campionatului Europei.

JEAN PH. RETHACKER
ziarist francez